

Warszawa, dnia 22.08. 2013 r.

PG II Ko₁ 1886/13

P. K. Bachanin
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 28.08.13
nr. 7537 podpis. *[Signature]*

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 27.08.2013 r.
nr. 4068, podpis. *M. Połcień*

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

W odpowiedzi na pismo z dnia 27 czerwca 2013 r. nr BPS/043-35-1505/13, przy którym przesłano tekst oświadczenia złożonego przez senatora Grzegorza Wojciechowskiego wspólnie z innymi senatorami podczas 35. posiedzenia Senatu RP w dniu 20 czerwca 2013 r., celem zapoznania się z nim i zajęcia stanowiska uprzejmie informuję, że podniesione w oświadczeniu zarzuty zostały zbadane przez Prokuratora Apelacyjnego w Białymstoku, a także przeanalizowane w Departamencie Postępowania Przygotowawczego Prokuratury Generalnej.

Przedmiotem krytycznego wystąpienia grupy senatorów jest toczące się przed Sądem Okręgowym w Lublinie postępowanie karne sygn. akt IV K 452/10 zainicjowane aktem oskarżenia Prokuratora Okręgowego w Suwałkach skierowanym przeciwko Maciejowi T. o czyn z art. 148 § 1 k.k., polegający na zabójstwie Marty K.

W wydanym oświadczeniu jego Autorzy, powołując się na okoliczności sprawy zawarte w akcie oskarżenia, kwestionują przede wszystkim fakt uchYLENIA tymczasowego aresztowania stosowanego tylko przez okres kilku miesięcy wobec sprawcy, będącego – jak stwierdzają – wyjątkowo okrutnym zabójcą, a także stawiają szereg dalszych pytań związanych z toczącym się procesem.

Jeszcze przed ustosunkowaniem się do postawionych w oświadczeniu tez oraz pytań należy na wstępie przypomnieć podstawowe fakty związane z przebiegiem dotychczasowego postępowania karnego w tej sprawie.

W dniu 3.01.2010 r. w Prokuraturze Rejonowej Białystok-Północ w Białymstoku wszczęte zostało śledztwo w sprawie zabójstwa Marty K., w toku którego adwokatowi Maciejowi T. przedstawiony został zarzut dokonania czynu określonego w art. 148 § 1 k.k. popełnionego przez to, że dnia 2.01.2010 r. w Białymstoku, działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia Marty K. dokonał jej zabójstwa w ten sposób, że wielokrotnie uderzał ją pięściami po twarzy, czym spowodował u niej obrażenia w postaci licznych wybroczyn, wylewów, podbiegnięć krwawych w okolicy żuchwy, podbródka, okolicy czołowo - skroniowej, z obrzękiem tkanek miękkich w powiece górnej lewej, spojówce gałkowej lewej, w skórze policzka i innych częściach ciała, a nadto dusił pokrzywdzoną za szyję, co w konsekwencji skutkowało zgonem wymienionej w następstwie uduszenia.

Na wniosek ojca pokrzywdzonej - Jerzego K., Prokurator Apelacyjny w Białymstoku przekazał w dniu 8.02.2010 r. śledztwo do dalszego prowadzenia Prokuraturze Okręgowej w Suwałkach, uwzględniając podniesioną we wniosku argumentację, że pokrzywdzony jest prawnikiem, zna białostockich prokuratorów i sędziów, a nadto wywodzi się z rodziny prawniczej zakorzenionej od lat w prawniczym środowisku białostockim.

W dniu 18. 11. 2010 r. Prokurator Okręgowy w Suwałkach skierował przeciwko Maciejowi T. akt oskarżenia do Sądu Okręgowego w Białymstoku o czyn z art. 148 § 1 k.k.

Zaznaczyć trzeba, że w toku śledztwa, jak i w dacie kierowania aktu oskarżenia, wobec Macieja T. stosowano areszt tymczasowy. Środek ten na wniosek prokuratora zastosował Sąd Rejonowy w Białymstoku postanowieniem z dnia 3.01.2010 r., po czym był on kilkakrotnie przedłużany.

Postanowieniem z dnia 25.11.2010 r. sygn. akt II AKo 125/10 Sąd Apelacyjny w Białymstoku na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k. i 43 k.p.k. wyłączył sędziów Sądu Okręgowego w Białymstoku od rozpoznania sprawy i przekazał ją Sądowi Okręgowemu w Lublinie. Powodem tej decyzji sądu były

oświadczenia złożone przez sędziów Sądu Okręgowego w Białymstoku wskazujące na zaistnienie wobec nich okoliczności o jakich mowa w art. 41 § 1 k.p.k., bowiem oskarżony jest bratankiem jednego z sędziów orzekających w tym Sądzie Okręgowym.

W toku postępowania sądowego, postanowieniem z dnia 28.02.2011 r. Sąd Okręgowy w Lublinie przedłużył wobec Macieja T. trwający ponad 1 rok areszt tymczasowy do dnia 28.05.2011 r. Na skutek zażalenia obrońców oskarżonego, Sąd Apelacyjny w Lublinie postanowieniem z dnia 16.03.2011 r. uchylił ten środek zapobiegawczy. Z uzasadnienia postanowienia wynika, że w ocenie Sądu poczynione dotychczas w sprawie ustalenia faktyczne, a w szczególności: uderzanie pokrzywdzonej po twarzy, a następnie, w celu potęgowania doznań w czasie stosunku, zatykanie ust i nosa, w wyniku czego nastąpiła śmierć pokrzywdzonej, muszą skłonić do odpowiedzi na pytanie, czy skutek najdalej idący, a więc śmierć pokrzywdzonej oskarżony obejmował umyślnością. W tym kontekście Sąd Apelacyjny wskazał na zachowanie Macieja T. po zdarzeniu, polegające na próbie ratowania pokrzywdzonej, wezwaniu pomocy i okazaniu żalu, co może wskazywać, że oskarżony nie godził się na śmierć pokrzywdzonej.

Należy podkreślić, że stosownie do art. 426 § 1 k.p.k. od orzeczenia sądu odwoławczego w opisanym przypadku nie służył środek odwoławczy i prokurator nie mógł zaskarżyć wspomnianego postanowienia, pomimo prezentowanego zarówno w toku śledztwa jak i postępowania sądowego stanowiska o istnieniu przesłanek do stosowania tymczasowego aresztowania. Do uchylenia tego środka zapobiegawczego doszło zatem w wyniku niezaskarżalnej decyzji Sądu Apelacyjnego.

Z informacji prokuratorów z Prokuratury Okręowej w Suwałkach uczestniczących w rozprawach wynika nadto, że w toku postępowania sądowego nie ujawniły się okoliczności mogące wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziów Sądu Okręgowego w Lublinie rozpoznających sprawę. Tym samym uznać należy, że nie było i nie ma podstaw do składania ewentualnych wniosków o wyłączenie sędziów. Brak jest też podstaw do kwestionowania działań podejmowanych przez prokuratorów w tej sprawie.

Przedstawiając powyższe pragnę wyrazić przekonanie, że w tej niewątpliwie bulwersującej sprawie dojdzie niebawem do rozstrzygnięcia, które uczyni bezpodstawnymi zawarte w oświadczeniu zarzuty o pobłażliwości wobec oskarżonego, a nawet sugerujące próby uchronienia go przed sprawiedliwą karą.

Odnosząc się z kolei do pytania o szczegółowy nadzór prokuratora nad tą sprawą należy wskazać, iż nadzór taki w toku postępowania sądowego nie jest możliwy, gdyż prokurator jest jego stroną i przysługują mu jedynie uprawnienia związane z taką właśnie pozycją prawną w procesie karnym. Dalszy przebieg postępowania sądowego w tej sprawie pozostawać jednak będzie w zainteresowaniu Prokuratury Apelacyjnej w Białymstoku oraz Prokuratury Generalnej.

Z pozdrowieniami

hr PIERWSZY ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO
Marek Jamrogowicz